

Милчо Манчевски

ДУХОТ НА МАЈКА МИ

Куса книга...

1.

Around 6:30 the winter ended.

2.

Have you heard the argument?
Is there no offense in't?

3.

МАЈКА

Кога си анемичен ни комарците не те касаат
и мајка ти не е тука по небото полека се лизга и остава
бела трага во голема столица превртена наопаку додека
наоколу се чисти и добиваш голема цамлија...
... а телефонската жица ти е папочна врвца.

4.

...and they all talked about Joujou's orgasm.

5.

Мириса на лето
млака мека промаја
во која лебдее мал мирис
Мириса на лето

Milcho Manchevski

THE GHOST OF MY MOTHER

A short book of fiction....

1.

Around 6:30 the winter ended.

2.

Have you heard the argument?
Is there no offense in't?

3.

MOTHER

When you're anemic even the mosquitos won't bite you and
your mother's not here gliding slowly across the sky, leaving a
white trail in a big chair turned upside down while they're
cleaning around you and you get a big marble...
... as the phone line is your umbilical cord.

4.

...and they all talked about Joujou's orgasm.

5.

Smells like summer
mild soft draft
in which small scent hovers
Smells like summer

6.

Superman & Robin Hood are still alive in Hollywood.

A folk song on Radio Ljubljana

19-20. 6. 83

7.

На 21. октомври 83, околу 4 саат сонував некој морбиден сон. Се разбудив од тоа колку беше страшен. Беа некои луѓе од загробниот живот. Ми беше страв да продолжам да спијам, а и да станам. Земав да читам книга. Прочитав една глава од „Белград за почетници“ на Богдан Тирнаниќ. Знаев дека е ведрa книга и дека ќе ме разведри. После заснав.

21. 10. 83

8.

The object of war is not simply to kill, but to convince the survivors to submit.

9.

Пољубио ју је и рекао:
- „Политика“,
као новине.

&

“The question is,” said Alice, “whether you can make words mean so many different things.”

“The question is,” said Humpty Dumpty, “which is to be master - that’s all.”

6.

Superman & Robin Hood are still alive in Hollywood.

A folk song on Radio Ljubljana

19-20. 6. 83

7.

On October 21, 83, around 4 AM I had this morbid dream. It was so scary I woke up. There were some people from life after death. I was afraid to go back to sleep, but also to get up. I started reading a book. I read a chapter from “Belgrade for Beginners” by Bogdan Tirnanic. I knew it was an upbeat book and it would cheer me up. Then I fell asleep.

21. 10. 83

8.

The object of war is not simply to kill, but to convince the survivors to submit.

9.

He kissed her and said:
- “Politics”,
like the newspaper.

&

“The question is,” said Alice, “whether you can make words mean so many different things.”

“The question is,” said Humpty Dumpty, “which is to be master - that’s all.”

10.

UP TO 103

CONTENTS

Introduction VII
Acconci 2-7
Atkinson 8-21
Atkinson, Bainbridge, Baldwin, Hurrel 22-25
Bainbridge 26-31
Baldessari 32-33
Barry 34-41
Barthelme 42-43
Battcock 44-45
Becher, B. and H. 46-49
Bochner 50-59
Buren 60-77
Burgin 78-87
Burgy 88-91
Burn 92-95

11.

ВКУСОВИ НА СОБИ

Некои чудни вкусови
на соби
ме обземаат
и ме влечат назад
во детството
на огромни предмети.

10.

UP TO 103

CONTENTS

Introduction VII
Acconci 2-7
Atkinson 8-21
Atkinson, Bainbridge, Baldwin, Hurrel 22-25
Bainbridge 26-31
Baldessari 32-33
Barry 34-41
Barthelme 42-43
Battcock 44-45
Becher, B. and H. 46-49
Bochner 50-59
Buren 60-77
Burgin 78-87
Burgy 88-91
Burn 92-95

11.

TASTES OF ROOMS

Some strange tastes
of rooms
come over me
and pull me back
to the childhood
of huge things.

&

ЗАБ, МОЛЕЦ,

Кој страв
е
толку
голем
да исполни
цел
стан?

&

Зошто секоја соба
мора да има
шифоњери-близнаци?

12.

Pokusaj nije uspio, ali je obdukcija dala zanimljive rezultate.

&

Голем број материи кај човекот предизвикуваат горчлив
вкус.

*Od eden referatit prezentiran na
22. Kongres na Antropološkoto društvo
na Jugoslavija*

13.

ЛЕТНА УЛИЦА

Прозорци отворени нанадвор како крила од пеперутки.
И луѓе меѓу нив пливаат во врелиот воздух.

&

TOOTH, MOTH

What fear
is
so
big
to fill up
a whole
apartment?

&

Why does every room
have to have
twin-wardrobes?

12.

The attempt failed, but the autopsy gave interesting results.

&

Numerous substances provoke bitter taste in humans.

*From a paper presented at the 22nd
Congress of the Anthropological Society of
Yugoslavia*

13.

SUMMER STREET

Windows open outwards like butterfly wings.
And people between them swimming in the hot air.

14.

Во таа религија постојат две секти. Според едната нема Господ, додека според другата нема Господ.

15.

КОНЦЕПТУАЛИСТИЧКИ МАНИФЕСТ

Ова е манифест на концептуалистите.
 Милчо Манчевски, Емил Ансаров,
 Атанас Богдановски, Ванчо Ѓошевски,
 Хаџи-Ангелковски Ѓорѓи, Љубомир Стојсављевиќ,
 Милоје Радаковиќ, Саркаџац, Дабниќ,
 Принчевац Жанет, Вања Ве, Перик Љилјана,
 Петре Богдановски, А. Грчев, Пашоски Роби,
 Дарка Стефановска, Лидија П.,
 Иван М., Тања, Зорица Трпковска, М, Полазар,
 Ј. Никуљска

16.

Upravo iz ovih visih razloga jedna izvanredna, prodorna, visoko-originalna psihoanaliticka studija Huga Klajna *Ratne neuroze Jugoslovena*, u kojoj je autor analizirao ponasanje nasih boraca od 1943 i posle rata doživela je gorku sudbinu vecine kritickih dela:

17.

S krikom bjeze ptice preko crnoga neba, ljudi sute, krv me boli od cekanja.

18.

ВИДОВ КАЛУЃЕРКА КАКО ПРОСИ

Видов калуѓерка како проси,
 Боже, видов калуѓерка како проси.

14.

There are two sects in this religion. According to one there is no God, while according to the other there is no God.

15.

THE MANIFESTO OF THE CONCEPTUALISTS

This is the manifesto of the conceptualists.
 Milco Mancevski, Emil Ansarov,
 Atanas Bogdanovski, Vanco Gjosevski,
 Hadzi-Angelkovski Gjorgji, Ljubomir Stojsavljevik,
 Miloje Radakovic, Sarkanjac, Dabic,
 Princevac Zanet, Vanja Ve, Peric Ljiljana,
 Petre Bogdanovski, A. Grcev, Pasoski Robi,
 Darka Stefanovska, Lidija P.,
 Ivan M., Tanja, Zorica Trpkovska, M, Polazar,
 J. Nikuljska

16.

Precisely with deference to these higher goals, an exceptional, insightful, highly original psychoanalytic study by Hugo Klain *The War Neurosis of the Yugoslavians*, in which the author analyzes the behavior of our veterans since 1943 and after the war had the bitter fate of most critical works:

17.

With a shriek birds flee across the black sky, people are silent, my blood aches from waiting.

18.

I SAW A NUN BEGGING

I saw a nun begging.
 God, I saw a nun begging.

19.
Со песма
место сперма.

20.
Nitko vise nije mlad!

21.

ЧУВСТВО

Понекогаш додека чукам на машина ноќе во празен стан,
свртен со грбот кон вратата, имам чувство дека има некој
зад мене. Баш како сега.

22.
Ja sam drugaciji od ostalih.
Ja ne podnosim bol.
Mene bol boli.

23.
Bureaucracy is a new ruling stratum, 12-15 % of the popula-
tion. Its main concern is to preserve the Status Quo at home
and abroad. It favors change only if necessary to preserve its
powers.

24.

NO POEMS

No poems
for this world
on this day
of empty P.O. Boxes
and C.O.D. air.

5. 4. 81

- I like the image of the world as forgotten by all, as waiting for
a message that someone/something cares about it.
- It leaves a lot to your imagination.

19.
With a poem
instead of sperm.

20.
Nobody's young no more!

21.

FEELING

Sometimes, at night, as I type in the empty apartment, my
back to the door, I have a feeling there's someone behind me.
Just like now.

22.
I am different.
I can't stand pain.
Pain hurts me.

23.
Bureaucracy is a new ruling stratum, 12-15 % of the popula-
tion. Its main concern is to preserve the Status Quo at home
and abroad. It favors change only if necessary to preserve its
powers.

24.

NO POEMS

No poems
for this world
on this day
of empty P.O. Boxes
and C.O.D. air.

5. 4. 81

- I like the image of the world as forgotten by all, as waiting for
a message that someone/something cares about it.
- It leaves a lot to your imagination.

- I like its simplicity, more images perhaps.
- Good rhythm. More poetic tension.
- Very different, but creative/imaginative.
- Probably the weirdest poem in the world, but I can relate to it.
- It makes me want to tear you into a hundred pieces and mail you C.O.D.

25.

ПОРТРЕТОТ НА МАРКУС

Мразам сентиментални романчиња, ама мајка му на Маркус стварно умре.

У нашата куќа се влегуваше од надвор, по дрвени скали кои водеа до мини-тераса и низ жичена врата у претсобје, па у две соби од кои едната беше премала, а другата на пат кон клозетот.

Маркус живееше у соседната куќа. Ни даваше да земеме филцани од неговата гаража. Татко му беше славен оти ги направил скулптурите пред библиотеката, на ридчето, кај кои фотографирав и без да знам дека се од татко му на Маркус. Маркус ми помагаше да ја напишам шинцата на мојот филм - ја пишував како графити на задната фасада од куќата со љљаков крејон, а после ја снимав, за најпосле да не ја употребаам, сакав нешто помазно.

Маркус сликаше, а ние се бавевме со сешто. Тука имаше и еден манијак кој ги следеше женските и им свиркаше, а и дома им влегол. чак и ја еднаш го видов. Куќата беше крцата. Имаше ствари од сите нас. У претсобјето спиеја двајца, у малото собче уште двајца со куче, а ние двајца у собата што беше на патот кон клозетот. Се разбудив и го видов со бледо лице на вратата. Мислев дека спијам, па се кутнав в кревет, ама одма се дигнав. Беше отиден, ама знаев дека бил тука.

Маркус сликаше портрет на мајка му. Мене не ми се свиѓаше портретот. Маркус ни даваше да се јавуваме од кај него по телефон. Кога го бараа изгубениот пасош се утенав

- I like its simplicity, more images perhaps.
- Good rhythm. More poetic tension.
- Very different, but creative/imaginative.
- Probably the weirdest poem in the world, but I can relate to it.
- It makes me want to tear you into a hundred pieces and mail you C.O.D.

25.

MARCUS' PORTRAIT

I hate sentimental novels, but Marcus' mother really died.

The entrance to our place was on the outside, up wooden stairs leading to a mini-porch, and through a screen door to a living room, then into two rooms, one of which was too small, and the other one on the way to the bathroom.

Marcus lived next door. He was letting us borrow coffee cups from his garage. His father was famous because he'd made the sculptures in front of the library, on the little hill, where I was taking pictures, not even knowing they were by Marcus' father. Marcus was helping me write the credits for my film - I wrote them with purple crayon on the back of the house like graffiti, then shot them, but didn't use them, I wanted something slicker.

Marcus was painting, and we were doing all kindsa things. There was also this lunatic who was following the girls and whistling after them, plus got inside their place. Even I saw him once. The house was packed. There was stuff belong to all of us. Two slept in the living room, two with a dog in the little room, and the two of us in the room on the way to the bathroom. I woke up and saw his pale face at the door. I thought I was sleeping, so I fell back to bed, but I got up right away. He was gone, but I knew he been there.

Marcus was painting his mother's portrait. I didn't like the portrait. Marcus was letting us use his phone. When I was looking for my lost passport, I used Marcus' phone a lot. Once

од јавување по телефонот на Маркус. Еднаш и мојот несуден професор беше на гости кај Маркус. Еднаш после и ме праша што станало со Маркус, оти он бил пријател со родителите, па сега момчето останало само. Тоа што Френк Пеин ме праша, ме изненади.

Маркус имаше црна кадрава коса и плави очи. Беше, у ствари, добар другар, само кој го забележуваше тогаш тоа. Учев теорија на филм.

Под нас седеа некои чудаци. Едниот се утепуваше од работа, имаше нос како орел и мов место брада. Мислевме дека нема време за јадење и спиење. Беше перфекционист и многу нежен. Мислевме дека е ѓумфер. Другиот ми беше уште почуден. Беше нормален, ама сепешто насмеан и се со некои мучки. Едно време се скараа, па башка си готвеа. Ни едниот ни другиот не јадеа типични парчиња месо со гарнир и млеко.

Маркус мислам дека се знаеше со нив, ама никако да се сетам која им беше релацијата. И од тука се јавувавме по телефон.

Маркус не го доврши платното со портретот на мајка му. Знаеја дека ќе умре, а ја не го сфаќав озбиљно тоа.

После, Тори го закачи недовршениот портрет на прозорецот, фино се факаше, ама мене сеуште не ми се свиѓаше.

11. 4. 1984

26.

Just how serious this activity can be is seen from the *Black Happening* of the poet Josef Honys (1919-1969), who arranged a fake funeral for himself as a "Mystification Event," invited his friends, and then in fact committed suicide unknown to the friends (23).

even my not-meant-to-be professor was visiting with Marcus. Once later he asked me what's happened with Marcus, since he used to be friends with the parents, and now the boy was all alone. Frank Paine's question surprised me.

....Marcus had black curly hair and blue eyes. He was, actually, a good friend, but who was noticing that then. I was cramming film theory.

....These weirdos lived downstairs. One of them was working himself to death, had an eagle-nose and moss for beard. He was a perfectionist and very delicate. We thought he was a virgin. The other one was even weirder. He was a regular guy, but always sorta smiling and tricky. At one point they had a fight, so they cooked every man for himself. Neither one ate your typical steak and veggies with milk.

....I think Marcus knew them, but no way I can remember what their relationship was like. We were using their phone, too.

Marcus didn't finish the canvas with his mother's portrait. They knew she was gonna die, but I wasn't taking that seriously.

....Later, Tori hung the unfinished portrait over the window, it fit nicely, but I still didn't like it.

11. 4. 1984

26.

Just how serious this activity can be is seen from the *Black Happening* of the poet Josef Honys (1919-1969), who arranged a fake funeral for himself as a "Mystification Event," invited his friends, and then in fact committed suicide unknown to the friends (23).

27.

Dialectical materialism, in the heat of the day, draws a pickax
from its raincoat.

28.

SPIRALNI NASIP

Rad "Spiralni nasip",
koji je danas pod vodom,
stekao je mitski status.
Sam nasip predstavlja
umetnički rad,
dok su
film
i
esej
koji idu uz njega
dokumentarno-kritički radovi.
Njihovim postojanjem stvara se
kontekst
za
"Nasip",
i
na jedan opsirniji način izlazu mogućnosti
funkcionisanja ovog rada kao umetničkog.

18. 6. 84

29.

Eternity's a Five Year Plan:

27.

Dialectical materialism, in the heat of the day, draws a pickax
from its raincoat.

28.

SPIRAL JETTY

The work "Spiral Jetty,"
which is under water today,
achieved mythical status.
The jetty represents
a work of art,
while
the film
and
the essay
accompanying it
are documentary-critical works.
Their existence creates
the context
for
"Jetty,"
and
in a broader sense opens up the potential for this piece to
function as a work of art.

18. 6. 84

29.

Eternity's a Five Year Plan:

30.

ЉУБОВ

Станувам попладне и палам цигара од кои еднаш одамна,
 уште во Скопје се бев откажал.
 Некоја полноќ е. Дувам и се откачувам за пола саат.
 Гледам MTV.
 Се што сакам е да гледам MTV.
 Пушам и дувам
 Најактивен сум по полноќ.
 животен сон ми е да гледам MTV.
 Најдобро гледам MTV кога ќе се надувам и кога е ноќ.
 Понекогаш пијам. Пиво или цин. Место дување. MTV
 останува. Константа.
 Многу го сакам MTV.
 Понекогаш некаде во позадина ќе ми блесне желба да ја
 опишам мојата љубов кон MTV. За среќа таму и останува.
 Уф!

17. 6. 1984, Скопје

31.
НОКНА АКЦИЈА

Околу батеријата имаше бодликава жица, а зад неа
 стражар. Водачот даде знак и еден партизан истрча од
 колоната. Со нож прецизно го погоди Германецот, кој
 падна без глас. Со брзи чекори дотрчаа до жиците, ги
 пресекоа и влегоа. Од еднаш, се огласи митролез. После
 општото изненадување и после погибијата на неколку
 другари, сите исполегнаа. Митролезот косеше.

30.

LOVE

I get up in the afternoon and light a cigarette which I'd quit
 long ago, while still in Skopje.
 It's some kinda midnight. I smoke and get high in half an hour.
 I watch MTV.
 All I want is to watch MTV.
 I smoke and get high.
 I'm most active after midnight.
 My life's dream is to watch MTV.
 I watch MTV best when I get high and at night.
 Sometimes I drink. Beer or gin. Instead of smoking, MTV
 remains. A constant.
 I love MTV.
 Sometimes, somewhere in the background, a desire to describe
 my love for MTV sparkles. Fortunately, that's where it re-
 mains.
 Huh!

17. 6. 1984, Skopje

31.
NIGHT MISSION

Around the battery there was barbed wire, and a guard behind
 it. The leader signaled, and a partisan ran out of the column.
 With a knife, he accurately hit the German, who fell down
 without a sound. With quick strides, they ran to the wires, cut
 them and entered. Suddenly, a machine gun sounded. After
 the general surprise, and after a few comrades' deaths,
 everyone ducked. The machine gun was mowing down.